

have efterkommet. Ikke at gøre dette vilde i Virkeligheden have været en Krænkelse af den Ret, man ved Menighedsraadsloven havde givet Menighederne til at øve Indflydelse paa Besættelsen af Præsteembeder.

Men forinden Arboe Rasmussens Beskikkelse som Sognepræst for Vaalse kom til at foreligge, blev der af Biskoppen over Viborg Stift nedsat en Provsteret til Undersøgelse og eventuel Paakendelse af Spørgsmaalet om, „hvordigt Sognepræst Arboe Rasmussen i et af ham holdt Foredrag og nogle af ham udgivne Skrifter var kommet i afgjort Strid med de ham som Præst i Folkekirken paahvilende Pligter, og hvilket Strafansvar han i bekræftende Fald maatte have paadraget sig“. Under de Omstændigheder fandt Kultusminister Keiser-Nielsen det rigtigt at stille Arboe-Rasmussens Udnævnelse til Sognepræst for Vaalse i Bero, og Embedet har da siden været bestyret og bestyres til denne Dag ved Konstitution.

Den 27. August 1914 faldt saa Provsteretsdommen over Pastor Arboe Rasmussen, hvorved han frikendtes. Sagen gik derefter til Landemodet, og den 5. Juni 1915 afsagde Landemodet sin Dom i Sagen, idet der dømtes: „Sognepræst for Skibsted og Lyngby Menigheder Arboe Rasmussen bør have sit nævnte Kald og Embede som Sognepræst forbrudt“, og det gejstlige Medlem af Domstolen udtaler i sit dissentierende Votum: „Arboe Rasmussen skal miste sin Ret til at være Præst i den danske Folkekirke som evangelisk-luthersk og derfor fratræde sit Embede som Sognepræst i Skibsted-Lyngby Menighed“. Som bekendt blev denne Dom omstødt ved Højesteretsdom af 9. Maj 1916, hvorved Arboe Rasmussen frikendes og Sagens Omkostninger paalægges det offentlige. Hermed er det altsaa slaaet fast, af Arboe Rasmussen har Ret til at være Præst i den danske Folkekirke, og han maa som Følge deraf have den samme Ret som andre Præster til at søge om og opnaa Forflyttelse. Det vilde i og for sig ogsaa være en urimelig Stilling, at han kunde sidde som Præst i Skibsted og Lyngby, men derimod ikke skulde kunne sidde som Præst i et andet Sognekald her i Danmark. Det vilde simpelt hen være uforsvarligt af Administrationen at modsætte sig hans Forflyttelse. Derfor var jeg ogsaa sindet i Overensstemmelse med Instillingen fra Vaalse Menighedsraad at søge Arboe Rasmussen beskikket til det paagældende Embede.

Men forinden søgte og fik jeg en Samtale med Biskop Wegener om Kollatsspørgsmaalet og om Biskoppens Stilling som den, der skulde føre Tilsyn med Pastor Arboe Rasmussen, idet jeg, skønt jeg maatte gaa ud fra, at naar man havde rejst Sagen og paakaldt Domstolenes Afgørelse i denne Sag og havde faaet denne Afgørelse, da ogsaa maatte bøje sig for Afgørelsen og medvirke til Arboe Rasmussens Indsættelse